

AD QVODLIBETARIAM

387

QVÆSTIO MEDICA,

Matutinis concertationibus agitanda die Iouis 13 Decembris, in scholis Medicorum, M. Petro Pijard Doctore Medico Præsidente.

An in Epilepsia quid occultum?

VÆ hoc amplissimo mundi sinu continentur, sic rerum ordo tulit, ut quæ suo genere sunt perfectissima, eadem sint grauioribus malis opportuna: Vita quidem hominis cæteris præcellens, innumeris ac sauisimis conflatur morbis: quòque ipsius quævis pars est nobilior, eò immatius exercetur. Hinc tribus præcipuis partibus sui sunt herculei morbi: hepatis, phlegmone, obstructio, scirrhus, hydrops omnis: cordi, syncope, palpitatio, febris, pestis: cerebro, membranarum, substantiæ, ac meatuum læsiones.

D cerebri membranas pertinet dolor (symptomatum omnium grauisimum) Cephalalgia, Cephalæa, Hemicrania: ad cerebri substantiam phrenitis, quæ peripneumonia, ut hæc pleuritidis succedens, læthalis est: Delirium cum ritu quàm cum studio securius; melancholia primaria; non primaria: à capite, liene, venis, ac vniuerso corpore: fatuitas, quæ in phrenitidem facillè degenerat; sopor vbique malus; catoche circa crism minime metuenda; lethargus. Ad meatus referuntur vertigo simplex tenebriosa in sanis febre, crisi; Apoplexia quæ febris superueniens soluit; Paralysis nec semper in nervis, sæpe à bile exorta; conuulsio, tremor, catarrhus, epilepsia

Æ C omnia, etsi maxima, vna superat Epilepsia, quæ, *ἡ νόσος ἀπὸ τοῦ ἐπιληπτικοῦ*, à cerebro, ventriculo, intestinis, liene, vtero, crure, tibia, vniuersi corporis, conuulsione non perpetuà cum mentis & sensuum oblatione definitur, quam nulla procreat intemperies, sed status, vapor, humor, qualitas venenata, à quibus primus, medius, posterior cerebri ventriculus repente vellicatur, pungitur, obstruitur: hinc contracto, compressoque in sese cerebro, ut noxium excutiat, spiritus animalis ad neruos prohibitus commeatus, casus, deprauati motus, contorsio, spumæ ex ore emissio, alui, vesicæ, seminis inuoluntaria excretio.

PILEPSIA omni ætati puero, adolescenti, iuueni, consistenti, senili familiaris, à qua illi mutatione ætatis, temporum, locorum, & victuum liberantur: Hi siquidem vigesimum quintum annum excesserint, magna ex parte commorantur: atamen melancholia epilepsiæ solutio, & contra: Quartana à magno morbo vindicat: sternutatione, quæ parua Epilepsia est materia, facultate, moru, hæmorrhoidibus, mensibus, foetus & vermium exclusione definit: quæ hæreditario iure aduenit, nullà medicabilis arte, ut nec arthritis, nephritis, elephantiasis, phthisis, quæ cæcis occultisque ductibus ad cerebrum assurgit, aut in eo connascitur qualitas venenata ex veneno intrus genito, specificis, iisque occultis præfidis oppugnanda.

IVSMODI sunt enula campana, scilla, pæonia mas assumpta, appula radice, semine, luna decrecente collectis, viscus querni, cranium hominis suspensio, aut violenta morte, non morbo interempti, vngula alces, simus pauonis & alia. Sed morbo, paroxysmo sua remedia: morbo aer per lucidus, cibi euchi, somnus, exercitatio moderata, hydromel, nullus vini nec veneris usus, purgatio, glystva, pilulæ, errhina, masticatoria, gargarismi, phlebotomia è brachio, saphena; cucurbitulæ, pyroticum actuale, potentiale ad Inion, suturam coronariam, bractæ, synapismus, vesicatorium. Paroxysmo sternutatoria vehementiora, radix cyclamini, elleborus albus, euphorbium, vincula dolorifica, extremarum partium frictiones cum sale & aceto, clysteres acres, suppositoria, vincti dolorificæ ægri testes, verba.

Ergo in Epilepsia quid occultum?

Asserebat GABRIEL BIARD Cenomanensis, anno Salutis CID IOG VII.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI

M. Simon Bazin.
M. Nicolaus Pierre.
M. Petrus Paulmier

M. Antonius Quiquebus.
M. Iacobus Cousinot.
M. Simon Seguin, Professor Regius.

M. Ioannes de Renou.
M. Guillelmus de Baillon.
M. Marcus Miron, Med. Regius.

85